

Проведений аналіз стану кадрового забезпечення медичної галузі дає змогу визначити цілі та пріоритети на майбутнє. Зважаючи на зазначене, очікувальним результатом управлінського впливу на рівні держави передусім повинно стати ефективне використання наявних кадрових ресурсів, їх концентрація на перспективних напрямках, подальший пріоритетний розвиток системи первинної медико-санітарної допомоги та підвищення професійного рівня медичних працівників через адаптацію освітніх програм і удосконалення післядипломної освіти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Корнацький В. М. Проблеми здоров'я і медичної допомоги та модель покращання в сучасних умовах : посіб. / В. М. Корнацький, Д. М. Мороз, Т. С. Манойленко, А.П. Дорогой. – К., 2016. – 261 с.
2. У Польщі хочуть спростити умови для роботи українських медиків. – Режим доступу : www.eurointegration.com.ua/news/2018/04/16. – Назва з екрану.
3. Щорічна доповідь про стан здоров'я населення, санітарно- епідемічну ситуацію та результати діяльності системи охорони здоров'я України. 2014 рік / за ред. Квіташвілі О. ; МОЗ України, ДУ «УІСД МОЗ України». – К. : МВЦ «Медінформ», 2015. – 460 с.

Маліборська Ірина Василівна, магістрантка
Горан Тетяна Анатоліївна, к.і.н., старша викладачка кафедри,
міжнародної економіки, маркетингу і менеджменту

**УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ СІЛЬСЬКИХ
ТЕРИТОРІЙ В УКРАЇНІ**

На сучасному етапі розвитку питання регіонального управління є досить важливим. Як показує практика, сучасна система управління розвитком територій вимагає вдосконалення. Існує велика необхідність у нових сучасних підходах регіонального управління. Важливим є залучення громадськості до управління розвитком територій, врахування інтересів ОТГ, використання потенціалу регіонів.

При Президентові України діє консультативно-дорадчий орган – Рада розвитку громад та територій. До обов'язків Ради входить моніторинг всіх процесів, що відбуваються на регіональному рівні та вироблення певного плану дій для забезпечення сталого розвитку територій. У Положенні про Раду розвитку громад та територій виділено дев'ять основних завдань Ради. Головою Ради є Президент України. Важливою проблемою є управління розвитком сільських територій в Україні. Тому край необхідно впроваджувати інновації у сфері управління сільським господарством, модернізувати державне адміністрування нас селі, створити сприятливі умови для ведення бізнесу, який би задовольняв потреби мешканців сільських територій.

Необхідно також створити конкурентні переваги роботи на селі для того, щоб значно покращити інфраструктуру. Досить важливим при впровадженні

інновацій є врахування того стану, в якому перебувають сільські території в Україні. Для нас стало звичним, що сільські території значно відрізняються від міських. Останні пропонують привабливіші умови для ведення бізнесу та кращий рівень життя. Тому в процесі введення інновацій значну увагу потрібно звернути на подолання цього стереотипу та задіяти всі можливі конкурентні переваги для оптимізації адаптації до сучасних умов.

Варто звернути увагу на той факт, що інноваційний розвиток сільських територій в Україні значною мірою залежить від кількох факторів: кліматичні, економічні умови та маркетингові і фінансові чинники [1]. Важливим є той момент, що введення будь-яких інновацій вимагає багато часу на адаптацію до нових умов розвитку. Окрім того, досить часто будь-які нововведення сприймаються населенням села як дещо деструктивне. Причиною цього є домінування населення старшого віку, яке з обережністю ставиться до будь-яких змін.

Тобто, для успішної реалізації інноваційних проектів потрібно врахувати ряд факторів: організаційно-управлінські, виробничо-технологічні, соціально-екологічні. Важливим у процесі інноваційного управління розвитком сільських територій є постійний, накопичувальний ефект. Визначальний вектор інноваційного розвитку села – інформаційна інфраструктура, в тому числі IT-інфраструктура для ведення бізнесу та доступ до публічної інформації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. *Калачевська Л. І. Моделювання оптимізації управління інноваційним розвитком сільських територій в Україні. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Випуск 22, частина 1, 2018. С. 140–144.*

**Царук Олександра Ярославівна, магістрантка,
Жекало Ганна Іванівна, к.пол.н,
доцентка кафедри управління та адміністрування**

ПІДХОДИ ДО РОЗУМІННЯ ПОНЯТТЯ «ПАБЛІК РІЛЕЙШИНЗ»

Існує понад 500 визначень поняття «публік рілейшин» (PR). Кожне з них акцентує на різних характеристиках, але їх об'єднує найсуттєвіше положення про те, що зв'язки з громадськістю — це відносини між певною організацією (державною, громадською, приватною) та громадськістю.

Розглянемо кілька найважливіших підходів до сутності цього поняття.

Перш за все зауважимо, що PR є однією з комунікаційних стратегій, стратегій взаємодії та обміну інформацією. PR передбачає рух інформації (значень, ідей, емоцій) від учасника до іншого. Коли йдеться про організацію, то PR передбачає комунікацію як усередині організації (внутрішній PR, що має свої специфічні ознаки), так і зовні (власне PR), тобто взаємодію між організацією та громадськістю [1, с. 242].